

Sector: Bestuur
Afdeling: SoZaWe/AS
Portefeuille: J.C. Lieske
Agendapunt: 10
Onderwerp: Verordening verhoging of verlaging van de bijstandsnorm

VOORSTEL

de "Verordening verhoging of verlaging van de bijstandsnorm 2004" vast te stellen

TOELICHTING

Inleiding

Door de komst van de Wet werk en bijstand (WWB) per 1 januari 2004 moet veel gemeentelijk beleid op het gebied van de sociale zaken herzien worden. De eerste aanzetten waren de discussienota WWB en de kaderstelling WWB die in uw raadsvergadering van 2 februari jl. werden behandeld. Tevens volgde de actualisatie van het gemeentelijk minimabeleid vastgesteld door uw raad 8 maart jl, de opstelling van de beleidsregels voor terugvordering en verhaal vastgesteld door het college 27 januari jl, het beleid Hoogwaardige Handhaving en een communicatieplan beiden vastgesteld door het college 16 maart jl. Verder is het werkproces voor aanvragen langdurigheidstoelage per juni operationeel.

Het volgende concrete product ten gevolge van de komst van de WWB is de actualisatie van het beleid gemeentelijke toeslagen en verlagingen.

Gemeentelijke beleidsruimte verhoging of verlaging van de bijstandsnorm

De WWB bepaalt de bijstandsnorm (WWB, art. 21) maar biedt het college tevens de mogelijkheid tot verhogingen en verlagingen (WWB, art 25 t/m 29).

Het college verhoogt de norm voor de alleenstaande en alleenstaande ouder met een toeslag voor zover de belanghebbende hogere algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan heeft dan waarin de bijstandsnorm voorziet, als gevolg van het niet of geheel kunnen delen van deze kosten met een ander (WWB art. 25).

De norm verlagen gaat op in gevallen waarbij de belanghebbende lagere algemene kosten van bestaan heeft als gevolg van het geheel of gedeeltelijk kunnen delen van deze kosten met een ander (art. 26).

De norm of de toeslag lager vaststellen kan in gevallen waarbij de belanghebbende lagere algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan heeft dan waarin de norm of de toeslag voorziet als gevolg van zijn woonsituatie (WWB, art. 27).

Een toeslag op de bijstandsnorm kan afwijkend worden vastgesteld bij alleenstaanden van 21 of 22 jaar indien de hoogte van de toeslag een belemmering vormt voor de aanvaarding van arbeid (WWB, art. 29).

Argumenten

Gemeenten waren al op grond van de Algemene bijstandswet (Abw) verplicht bij verordening toeslagen en verlagingen van de bijstandsnorm te bepalen. Op grond van art. 30 WWB is dit nu weer het geval: de gemeenteraad is verplicht een verordening vast te stellen voor welke categorieën de norm wordt verhoogd of verlaagd en op grond van welke criteria de hoogte van die verhoging of verlaging wordt bepaald.

Het vorenstaande maakt vervanging van de huidige “Verordening gemeentelijke toeslagen en verlagingen Algemene Bijstandswet 1998-2 ” noodzakelijk. Hiertoe is de “Verordening verhoging of verlaging van de bijstandsnorm 2004” opgesteld en als bijlage toegevoegd.

De in de nieuwe verordening opgenomen wijzigingen en nieuw beleid ten gevolge van de nieuwe wet zijn:

- Aangepaste begripsomschrijvingen;
- De inkomsten van het eerste kind van een alleenstaande ouder worden ook betrokken bij het vaststellen van de toeslag op de bijstandsnorm van de alleenstaande ouder. Dit voor het bewustwordingsproces bij de jongere van de algemene kosten in het bestaan en het feit dat de kosten kunnen worden gedeeld;
- Indien er geen kosten verbonden zijn aan de bewoning is er sprake van een procentuele toeslag van 20 % in plaats van 18 % omdat een toeslag dan in zijn geheel overbodig is;
- De toeslag wordt lager vastgesteld voor alleenstaande 21 en 22 jarigen om de prikkel tot uitstroom naar betaalde arbeid te vergroten. De normensystematiek van de WWB kent namelijk geen afzonderlijke normen voor 21- en 22- jarige alleenstaanden. Het gevolg zou zijn dat de bijstandsuitkering in bepaalde gevallen hoger is dan het loon dat men verdient indien men een dienstbetrekking heeft (t.g.v. het uitkeringsniveau t.o.v. het wettelijke minimumloon). Op die manier is er onvoldoende stimulans om arbeid te aanvaarden. Door de toeslagen voor 21- en 22-jarigen lager vast te stellen wordt dit voorkomen.

Verder is in verband met de samenwerking met de gemeente Apeldoorn tekstuele afstemming gezocht teneinde het uitvoeringsgemak te bevorderen en tekstuele misverstanden te voorkomen.

De ingangsdatum van de verordening wordt gesteld op 1 oktober.

Advies commissie(s)

De commissie stemt in met behandeling in de Raad als A-agendapunt.

Financiële dekking

De uitgaven aan toeslagen moeten worden verhaald uit het inkomensdeel van de WWB. In de begroting is hierin voorzien. Het geactualiseerde beleid is geen verruiming waardoor gesteld kan worden dat de huidige begroting in de uitgaven voorziet.

Communicatie

In het kader van cliëntenparticipatie is de verordening besproken in de vergadering van de WWB-commissie d.d. 7 juni. De commissie stemde in met de concept-verordening.

Na het vaststellen van de afstemmings- en reïntegratieverordening treedt voor onze gemeente officieel de WWB in zijn geheel in werking (planning oktober a.s.). Bij alle cliënten worden dan de gevolgen van de WWB besproken en bij beschikking vastgesteld. Deze herbeoordelingen doel- en rechtmatigheid worden over de resterende maanden van 2004 en de eerste helft van 2005 uitgesmeerd. Voor het zittend cliëntenbestand is dan ook een overgangsregeling in de Verordening verhoging of verlaging van de bijstandsnorm opgenomen.

Heerde, 26 juli 2004.

Het college van H E E R D E
W. Hoornstra , burgemeester
Mr. A.M. van der Giessen , secretaris

BESLUIT:

Bijlage:
de “Verordening verhoging of verlaging van de bijstandsnorm 2004”

GEMEENTE HEERDE

De raad van de gemeente Heerde;

gelezen het voorstel van het college
d.d. 1 maart 2004;

gelet op artikel 8 eerste lid onderdeel c en artikel 30 van de Wet werk en bijstand;
overwegende dat het noodzakelijk is het verstrekken van toeslagen en het verlagen van
uitkeringen van bijstandsgerechtigden van 21 jaar of ouder doch jonger dan 65 jaar bij
verordening te regelen

Besluit vast te stellen het volgende:

“Verordening verhoging of verlaging van de bijstandsnorm 2004”

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. *de wet*: de Wet werk en bijstand (WWB);
- b. *alleenstaande*: de ongehuwde van 21 jaar of ouder, doch jonger dan 65 jaar, die geen tot zijn last komende kinderen heeft en geen gezamenlijke huishouding voert met een ander, tenzij het betreft een bloedverwant in de eerste graad of een bloedverwant in de tweede graad indien er bij een van de bloedverwanten in de tweede graad sprake is van zorgbehoefte;
- c. *alleenstaande ouder*: ongehuwde van 21 jaar of ouder, doch jonger dan 65 jaar, die de volledige zorg heeft voor een of meer tot zijn last komende kinderen en die geen gezamenlijke huishouding voert met een ander, tenzij het betreft een bloedverwant in de eerste graad of een bloedverwant in de tweede graad indien er bij een van de bloedverwanten in de tweede graad sprake is van zorgbehoefte;
- d. *gehuwd*: een persoon die gehuwd is en 21 jaar of ouder, doch jonger dan 65 jaar is;
- e. *kind*: het in Nederland woonachtige eigen kind of stiefkind;
- f. *ten laste komend kind*: het kind, jonger dan 18 jaar, voor wie de alleenstaande ouder of de gehuwde aanspraak op kinderbijslag kan maken;
- g. *belanghebbende*: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken;
- h. *woning*: een woning, een woonwagen, een woonschip;
- i. *woonkosten*: indien een huurwoning wordt bewoond: de op de aanvangsdatum van het lopende huursubsidietijdvak per maand geldende huurprijs als bedoeld in de Huursubsidiewet. Indien een eigen woning wordt bewoond: de tot een bedrag per maand omgerekende som van de voor de financiering van de woning verschuldigde hypotheekrente, de in verband met het in eigendom hebben van de woning te betalen bedrag voor onderhoud en de zakelijke lasten waaronder wordt verstaan: de rioolrechten, het eigenaarsdeel van de onroerendzaakbelasting, de brandverzekering, de opstalverzekering, het eigenaarsdeel van de waterschapslasten;
- j. *netto minimumloon*: het minimumloon per maand, genoemd in artikel 8, eerste lid, onderdeel a, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, verhoogd met aanspraak op vakantiebijslag waarop een werknemer op grond van artikel 15 van die wet over dat minimumloon ten minste aanspraak kan maken, na aftrek van de daarvan in te houden loonbelasting, premies werknemersverzekeringen en het werknemersdeel in de

- ziekenfondspremie. De loonbelasting en premies volksverzekering worden berekend overeenkomstig de bepalingen in artikel 37 van de Wet werk en bijstand;
- k. *onderhuurder*: de persoon die tegen een commerciële prijs een deel van een woning huurt van de hoofdbewoner. Onder een commerciële prijs wordt verstaan een bedrag ter hoogte van tenminste 15 % van het toepasselijke netto minimumloon.
 - l. *kostganger*: de persoon die tegen een commerciële prijs kost en inwoning geniet. Onder een commerciële prijs wordt verstaan een bedrag ter hoogte van tenminste 40 % van het toepasselijke netto minimumloon;
 - m. *zorgbehoevende*: degene die, indien hij niet tezamen met een andere persoon de woning zou bewonen, zou zijn aangewezen op beroepsmatige hulp zoals verzorging in een verzorgingshuis of een andere inrichting ter verpleging of verzorging.

Hoofdstuk 2 Categorieën

Artikel 2

1. Voor belanghebbenden, van 21 jaar of ouder doch jonger dan 65 jaar, voor wie de bijstand op grond van deze verordening kan worden verhoogd of verlaagd, geldt een categorie aanduiding.
2. De categorieën worden aangeduid als:
 - a. alleenstaande;
 - b. alleenstaande ouder;
 - c. gehuwde.

Hoofdstuk 3 Criteria voor het verhogen van de bijstandsnorm

Artikel 3

1. De toeslag als bedoeld in artikel 25 WWB wordt verleend in de situatie van alleenstaande of de alleenstaande ouder indien deze hogere algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan heeft dan waarin de bijstandsnorm voorziet, als gevolg van het niet of niet geheel kunnen delen van deze kosten met een ander.
2. de toeslag als bedoeld in artikel 25 WWB wordt bepaald op 20 % van het wettelijk netto minimumloon voor:
 - a. de alleenstaande in wiens woning geen ander zijn hoofdverblijf heeft;
 - b. de alleenstaande ouder met de tot zijn last komende kind(eren) in wiens woning geen ander zijn hoofdverblijf heeft;
 - c. de alleenstaande ouder met zijn inwonende kind(eren) die minder verdienen dan 40 % van het toepasselijke minimumloon en in wiens woning geen ander zijn hoofdverblijf heeft;
 - d. de onderhuurder of kostganger;
 - e. de alleenstaande of alleenstaande ouder die zorgbehoevend is;
 - f. de alleenstaande of alleenstaande ouder die uitsluitend tezamen met een of meer zorgbehoevenden de woning bewoont;
3. De toeslag als bedoeld in het eerste lid is bepaald op 10 % van het wettelijk netto minimumloon voor de alleenstaande en de alleenstaande ouder op wie het tweede lid niet van toepassing is;
4. In afwijking van het bepaalde in het tweede lid bedraagt de toeslag als bedoeld in het eerste lid voor:
 - de 21-jarige alleenstaande 10 % van het wettelijk minimumloon;
 - de 22-jarige alleenstaande 15 % van het wettelijk minimumloon.

5. Indien het tweede en vierde lid niet van toepassing is, bedraagt de toeslag als bedoeld in het eerste lid voor:
 - de 21-jarige alleenstaande 5 % van het wettelijk minimumloon;
 - de 22-jarige alleenstaande 10 % van het wettelijk minimumloon.
6. Geen toeslag als bedoeld in artikel 25 WWB wordt verleend indien de alleenstaande of de alleenstaande ouder lagere algemene noodzakelijke kosten van het bestaan heeft dan waarin de bijstandsnorm of de toeslag voorziet, als gevolg van de bewoning van een woning waaraan voor belanghebbende geen woonkosten zijn verbonden, waaronder begrepen het niet aanhouden van een woning.

Hoofdstuk 4 Criteria voor het verlagen van de bijstandsnorm

Artikel 4

1. De bijstandsnorm wordt lager vastgesteld indien de gehuwde lagere algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan heeft dan waarin de bijstandsnorm voorziet, als gevolg van het geheel of gedeeltelijk kunnen delen van deze kosten met een ander tenzij:
 - die ander zorgbehoevend is;
 - die ander een inwonend verdienend kind is wiens inkomsten minder bedragen dan 40 % van het toepasselijke netto minimumloon.
2. De verlaging als bedoeld in het eerste lid bedraagt 10 % van het toepasselijke netto minimumloon.
3. De bijstandsnorm voor gehuwden wordt lager vastgesteld indien de gehuwden lagere algemene kosten van het bestaan hebben dan waarin de bijstandsnorm voorziet, als gevolg van de bewoning van een woning waaraan voor de belanghebbenden geen woonkosten zijn verbonden, waaronder begrepen het niet aanhouden van een woning.
4. De verlaging als bedoeld in het derde lid bedraagt 20 % van het toepasselijke netto minimumloon.

Hoofdstuk 5 Slotbepalingen

Artikel 5 Individualisering

Verhoging of verlaging van de bijstandsnorm vindt plaats onverminderd het bepaalde in artikel 18, eerste lid, van de WWB.

Artikel 6 Hardheidsclausule

1. Burgemeester en wethouders kunnen in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen in deze verordening indien de toepassing tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.
2. Burgemeester en wethouders beslissen in gevallen waarin deze verordening niet voorziet.

Artikel 7 Verantwoordelijkheden college

Burgemeester en wethouders zijn belast met de uitvoering van het bepaalde in de artikelen 3 tot en met 6.

Artikel 8 Naam verordening

Deze verordening kan worden aangehaald als “Verordening verhoging of verlaging van de bijstandsnorm 2004”.

Artikel 9 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking per 1 oktober 2004 en vervangt de “Verordening gemeentelijke toeslagen en verlagingen Algemene bijstandswet 1998-2” vastgesteld op 29 juni 1998.

Artikel 10 Overgangsbepaling

1. Uiterlijk op 31 augustus 2005 vindt ten aanzien van de belanghebbende die een uitkering op grond van de Algemene bijstandswet ontvangt een herbeoordeling plaats aan de hand van de bepalingen van deze verordening.
2. Tot het moment van de in lid 1 genoemde herbeoordeling blijven ten aanzien van de belanghebbende die op 31 december 2003 een uitkering op grond van de Algemene bijstandswet ontving, de bepalingen van de Verordening gemeentelijke toeslagen en verlagingen Algemene bijstandswet 1998.
3. Het gestelde in lid 2 is niet van toepassing voor de belanghebbende waarbij zich een wijziging in omstandigheden voordoet die leidt tot een aanpassing van de bijstandsnorm of de toeslag. In een dergelijke situatie vindt de vaststelling van de toeslag of de verlaging van de bijstandsnorm plaats aan de hand van de bepalingen van deze verordening.
4. Indien de in het eerste lid genoemde herbeoordeling leidt tot een verlaging van de uitkering, wordt, gerekend vanaf het moment van herbeoordeling, de hoogte van de uitkering gedurende 3 maanden gehandhaafd op het niveau zoals gold voor de herbeoordeling tenzij zich een wijziging voordoet die leidt tot aanpassing van de bijstandsnorm.

Aldus besloten in de openbare raadsvergadering d.d. 13 september 2004.

Voorzitter,

griffier,

Toelichting “Verordening verhoging of verlaging van de bijstandsnorm 2004”

Toelichting artikel 1

- b. Alleenstaande:* de omschrijving van het begrip alleenstaande komt overeen met de beschrijving die de wet hanteert. Degene die geen gezamenlijke huishouding voert met een ander kan worden aangemerkt als een alleenstaande. De verordening is van toepassing op personen van 21 jaar of ouder, doch jonger dan 65 jaar.
- c. Alleenstaande ouder:* de omschrijving van het begrip alleenstaande ouder komt overeen met de omschrijving die de wet hanteert. De verordening is van toepassing op personen van 21 jaar of ouder, doch jonger dan 65 jaar.
- d. Gehuwd:* de omschrijving van het begrip gehuwden komt overeen met de omschrijving die de wet hanteert. De verordening is van toepassing op personen van 21 jaar of ouder, doch jonger dan 65 jaar.
- e. kind:* het gaat hierbij om in Nederland woonachtige eigen kind(eren) en/of stiefkind(eren) en/of geadopteerde kind(eren). Pleegkinderenvallen niet onder het begrip “kind”: zij worden beschouwd als een zelfstandig subject van bijstand;
- f. Ten laste komend kind:* onder het “ten laste komend kind” wordt verstaan het kind jonger dan 18 jaar, voor wie de alleenstaande of de gehuwde aanspraak op kinderbijslag kan maken. Hierbij geldt dat het kind in Nederland moet wonen.
- g. Belanghebbende:* onder belanghebbende wordt verstaan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. In het geval van gehuwden zijn beide echtgenoten belanghebbende; beiden hebben rechtstreeks belang bij een besluit van burgemeester en wethouders inzake de verlening van bijstand. De overige leden van het gezin, die onder de gezinsbijstand vallen, hebben geen afzonderlijk opeisbaar recht op bijstand. Zij kunnen dan ook niet als belanghebbenden worden aangemerkt.
- j. Netto minimumloon:* deze omschrijving komt overeen met de omschrijving in de wet, artikel 37, eerste lid WWB en moet overeenkomstig worden uitgelegd.
- k. Onderhuurder:* de commerciële prijs is gerelateerd aan de korting onderhuur gebaseerd op de WWB, art. 33, lid 4;
- l. Kostganger:* de commerciële prijs is gerelateerd aan de korting onderhuur gebaseerd op de WWB, art. 33, lid 4.

Toelichting artikel 2

Artikel 30 van de WWB schrijft voor dat de verordening vaststelt door welke categorieën de bijstandsnorm wordt verlaagd of verhoogd. De categorie-indeling is gebaseerd op de WWB. De begrippen zijn nader uitgelegd in artikel 1 van de verordening.

Toelichting artikel 3

Lid 1: Bij de vaststelling van de basisnorm voor de alleenstaande en de alleenstaande ouder is de wetgever uitgegaan van de veronderstelling dat betrokkene de bestaanskosten geheel met een ander kan delen. Indien dit niet het geval is, wordt de basisnorm verhoogd met een toeslag. Voor het bepalen van de hoogte van de toeslag worden alle extra algemeen noodzakelijke bestaanskosten in aanmerking genomen die de alleenstaande of de alleenstaande ouder heeft ten opzichte van degene die met zijn partner een gezamenlijke huishouding voert. Het gaat hierbij niet alleen om woonkosten maar ook om alle andere uitgaven waarbij partners een schaalvoordeel hebben omdat zij de kosten van huisvesting en huishouding gezamenlijk opbrengen. Bij de beoordeling of betrokkene inderdaad hogere bestaanskosten heeft, is in voorkomende gevallen niet bepalend of deze ook feitelijk deze kosten met een ander deelt, maar of het – gegeven de omstandigheid – redelijk is ervan uit te gaan dat deze kosten kunnen worden gedeeld. Hiertoe wordt gesproken over het ‘kunnen delen’ van de kosten.

De mate waarin de bestaanskosten kunnen worden gedeeld bepaalt, de hoogte van de toeslag. De toeslag bedraagt minimaal 5 % en maximaal 20 % van het toepasselijke netto minimumloon. Degene die voor de toeslag in aanmerking wenst te komen, moet aannemelijk maken dat er geen sprake is van kosten die kunnen worden gedeeld en dat er derhalve terecht aanspraak op een toeslag wordt gemaakt (artikel 30, lid 2 WWB). De toeslag maakt een integraal deel van de bijstandsuitkering uit. De algemene inlichtingenverplichting die op de aanvrager rust, geldt ook voor het toeslagendeel. Aanvrager zal dan ook door middel van het overleggen van gegevens het recht moeten aantonen.

Lid 2: Artikel 30, tweede lid WWB schrijft voor dat een toeslag, onverminderd het bepaalde in artikel 27, 28 en 29 van de wet voor de alleenstaande en de alleenstaande ouder met zijn kinderen in wiens woning geen ander zijn hoofdverblijf heeft, wordt bepaald op het maximumbedrag, genoemd in artikel 25, tweede lid WWB. De maximale toeslag komt neer op 20 % van het netto minimumloon. In deze verordening wordt volstaan met een verwijzing naar het bedrag zoals dat in de wet is genoemd. Dit bedrag wordt regelmatig bijgesteld. De artikelen 27, 28 en 29 WWB geven de gemeente de bevoegdheid om voor bepaalde categorieën de bijstandsnorm of de toeslag lager vast te stellen. Dit betekent dat indien aanvrager voldoet aan de voorwaarde genoemd in artikel 3, tweede lid van de verordening, het toch kan zijn dat er geen recht op een toeslag van 20 % van het minimumloon bestaat indien de gemeente daarnaast tevens gebruik maakt van de mogelijkheid om de bijstandsnorm of de toeslag te verlagen bijvoorbeeld bij het ontbreken van woonkosten. In dit lid worden ook onderhuurder en kostganger genoemd. Zouden zij niet als uitzondering op deze plaats worden opgenomen, dan zou dat tot gevolg hebben dat ook voor hen de toeslag conform artikel 3 lager zou worden vastgesteld aangezien zij hun hoofdverblijf in dezelfde woning hebben als de onderverhuurder c.q kostganger of andere kamerbewoners of kostgangers. Een verlaging van de toeslag om deze reden is niet redelijk omdat het voordeel dat onderhuurders/kostgangers hebben bij het betalen van een commerciële prijs dermate laag is dat bij het vaststellen van de hoogte van de toeslag er vanuit moet worden gegaan dat zij geen voordel genieten.

Verder wordt in dit lid geregeld dat wanneer de inkomsten van het inwonende kind van geringe aard zijn er geen sprake kan zijn van het kunnen delen van de algemene noodzakelijke kosten van het bestaan, de grens is gesteld op 40 % van het minimumloon. Ook is lid 2 van toepassing op hen die met uitsluitend een of meer hulpbehoevenden een woning bewonen, zijnde een bloedverwant in de eerste graad of een bloedverwant in de tweede graad en bij een van hen sprake is van zorgbehoefte. Deze bepaling is opgenomen om te voorkomen dat een verlaging van de maximale toeslag tot het onbeoogde effect zou leiden dat de zorgbehoevende aangewezen zou raken op enige vorm van intramurale zorg waardoor de maatschappelijke kosten onevenredig zouden toenemen. Ook de zorgbehoevende zelf komt ongeacht of hij de woning deelt met een ander, vanwege zijn bijzonder positie in aanmerking voor een volledige toeslag.

Lid 3: Het gezamenlijk bewonen van een woning levert schaalvoordelen op. Deze schaalvoordelen treden op omdat de woonlasten kunnen worden gedeeld en worden forfaitair berekend op 10 % van het wettelijk minimumloon. Indien er op enigerlei wijze sprake is van het kunnen delen van de kosten wordt de toeslag als gevolg van schaalvoordelen vastgesteld op 10 % van het netto minimumloon.

Lid 4: De normensystematiek van de WWB kent geen afzonderlijke normen voor 21- en 22-jarige alleenstaanden. Het gevolg zou zijn dat de bijstandsuitkering in bepaalde gevallen hoger is dan het loon dat men verdient indien men een dienstbetrekking heeft. Op die manier

is er onvoldoende stimulans om arbeid te aanvaarden. Om dit te voorkomen worden de toeslagen voor 21- en 22-jarigen lager vastgesteld.

Lid 5: Indien er sprake is van het delen van kosten, wordt voor de alleenstaande van 21 of 22 jaar een lager toeslag vastgesteld dan voor de alleenstaande die een zelfstandige huishouding voert als bedoeld in lid 4.

Lid 6: Van lagere bestaanskosten als gevolg van de woonsituatie is sprake als er aan bewoning geen woonlasten zijn verbonden. Hiervan is geen sprake in geval de ex-partner de woonlasten betaalt omdat dit wordt gezien als alimentatie. Er wordt dan een woning bewoond waaraan voor de bijstandsgerechtigde geen woonkosten zijn verbonden. Het financiële voordeel van het niet verschuldigd zijn van woonkosten rechtvaardigt een lager bedrag aan algemene bijstand.

Toelichting artikel 4

Lid 1: dit artikel ziet op de situatie waarin een echtpaar als gevolg van het kunnen delen van bepaalde kosten lagere algemeen noodzakelijke bestaanskosten heeft dan waarin de landelijke norm voorziet. Bij de alleenstaande en de alleenstaande ouder is hiermee rekening gehouden in het kader van de verhoging van de bijstandsnorm met een beperkte toeslag. Bij echtparen is dat niet mogelijk omdat voor hen een landelijke norm van 100 % geldt. Maar ook gehuwden kunnen schaalvoordelen hebben doordat zij de kosten van het bestaan kunnen delen, bijvoorbeeld met een inwonend verdienend kind. Teneinde een ten opzichte van alleenstaande en alleenstaande ouders, evenwichtig beleid te kunnen voeren is het wenselijk ook bij echtparen rekening te houden met de uit zo'n situatie voortvloeiende noodzakelijke bestaanskosten overeenkomstig het bepaalde in artikel 26 WWB.

In dit lid wordt ook geregeld dat wanneer de inkomsten van het inwonende kind van geringe aard zijn er geen sprake kan zijn van het kunnen delen van de algemeen noodzakelijke kosten van bestaan. De grens is gesteld op 40 % van het toepasselijke minimumloon. Ten aanzien van zorgbehoevenden geldt een zelfde redenering als in het geval van het tweede lid van artikel 3.

Lid 2: Het gezamenlijk bewonen van een woning levert schaalvoordelen op. Deze schaalvoordelen treden op omdat de woonlasten kunnen worden gedeeld. De kosten van heffingen, belastingen, verzekeringen, vastrecht nutsbedrijven en dergelijke zijn voor personen die een woning delen lager omdat deze kosten per woning slechts eenmaal in rekening worden gebracht. Deze schaalvoordelen worden forfaitair berekend op 10 % van het netto minimumloon. Indien op enigerlei wijze sprake is van het kunnen delen van kosten wordt de verlaging als gevolg van de optredende schaalvoordelen vastgesteld op 10 % van het netto minimumloon.

Toelichting artikel 6

Deze bepalingen bieden het college de mogelijkheid om in alle niet voorziene situaties te handelen om onbillijkheden, als gevolg van bijvoorbeeld cumulatie van diverse maatregelen of volgend uit de omstandigheden waarin belanghebbende verkeert, te voorkomen. Het tweede lid biedt de mogelijkheid om te beslissen in een situatie waarin de verordening niet voorziet.

Toelichting artikel 7

Dit artikel schrijft voor dat de uitvoering van de wet berust bij het college. Het college kan deze bevoegdheid zoals in de Algemene wet bestuursrecht geregeld mandateren aan ambtenaren.

Toelichting artikel 10

Deze verordening wijkt ten opzichte van vorige verordening op enkele punten af en kan in sommige situaties tot een lagere uitkering leiden. Hierdoor is een herbeoordeling noodzakelijk. Aangezien de invoering van de WWB het ook op andere punten noodzakelijk maakt een herbeoordeling te verrichten, is het gewenst de herbeoordeling op een en hetzelfde moment te laten plaatsvinden. Het is echter niet mogelijk alle uitkeringsgerechtigden op eenzelfde tijdstip te herbeoordelen. De verordening voorziet daarom in een bepaling dat de herbeoordelingen gespreid over 2004 en de eerste helft van 2005 kunnen plaatsvinden. Tot het moment van herbeoordelen blijft voor de belanghebbende de “oude verordening” van kracht. Indien de herbeoordeling tot een lagere uitkering leidt blijft bij wijze van overgangsregeling en in een ongewijzigde gezinssituatie het oude uitkeringsniveau gedurende drie maanden gehandhaafd.